

[Gustav Pedersen.]

selv raade over, eller rettere sagt, for det Beløb, de disponerer over, skal de selv kunne placere Købet, saaledes at Importørernes Tildeling maa rette sig efter det Antal Kunder, de faar hos Detailhandelen. Om det er realisabelt, er jeg ikke i Stand til at sige, men jeg nævner det, fordi der vel her ligger et af de største Spørgsmaal. Det hænger for øvrigt sammen med Spørgsmaalet om Anerkendelse af Nyimportører, som har skabt en Del Utilfredshed. Jeg kan nævne, at der i en Branche som Cykelbranchen ligger et Spørgsmaal, fordi ret omfattende Forretninger har den Skavank, at de ikke har Tildeling af Cykeldæk, og det ved man paa Forhaand er en overordentlig vanskelig Situation at være i for en Virksomhed ikke at kunne skaffe det, der er mest eftertragtet inden for Branchen. Herom er der i høj Grad Grund til at tage en Forhandling og foretage Undersøgelser, men jeg understreger, at det maa efter min Opfattelse være saadan, at det, der skal nyskabes, ikke gerne skulde være endnu mere kompliceret end det, der er i Forvejen; og det maa i hvert Fald ikke blot være en Flytning af de Funktioner, der ligger i Varedirektoratet, til en Række nye Kontorer, hvor man skal til at bygge det hele op forfra, og hvor man saa først skal til at høste Erfaringer: Hertil kommer, at det er jo selve Samfundet som saadant eller Staten, der maa være ansvarlig for hele den Lovs Administration. Derfor maa man kunne adressere Ansvar til den, der nu engang er den ansvarlige, nemlig Ministeren.

Der er ogsaa Grund til at pege paa, at foreløbig er der overhovedet ikke andet, der kan hemme en eventuelt tøjsløs Import. Tidligere kunde man træffe bankmæssige Foranstaltninger, hvis Landets Import truede med at blive for høj. Det vilde ikke have nogen Zweck i Øjeblikket alene af den Grund, at Nationalbankens Diskonto overhovedet ikke vil have nogen som helst Betydning med Hensyn til Muligheden for Import af Varer. I den Omstændighed, at de private Banker har en Likviditet, vi aldrig har kendt Magen til før, ligger der tilstrækkelig Dokumentation for, at ad den Vej er der ingen Mulighed for at dæmpe op for Importen. Jeg kan blot nævne, at det samlede Udlaan i de private Banker, altsaa Erhvervsbankerne, pr. 31. Januar — altsaa det sidste, der forelaa, da Lovforslaget blev forelagt — var 1 899 Mill. Kr., medens det samlede Indlaan var 5 910 Mill. Kr., altsaa 4 000 Mill. Kr. større end de forretningsmæssige Udlaan. Naar man dertil

tager i Betragtning, at Bankerne samme Dato havde en Kassebeholdning paa 2 329 Mill. Kr. og et samlet Indskud i Nationalbanken eller andre Banker paa 1 330 Mill. Kr. eller med andre Ord en hel klar Likviditet paa 3 600 Mill. Kr., behøver jeg ikke at fortælle mere for at anskueliggøre, at nogen Hemning ad bankmæssig Vej er der ingen Mulighed for.

Saa er der Grund til at gøre opmærksom paa, at der heller ikke er nogen Hemning i det, som altid tidligere maatte dæmpe Lysten til at købe, Muligheden for at faa solgt. Den Pengerigelighed, der er i Øjeblikket i visse Kredse, giver en stor Del af Handelen nogen Ret til at regne med, at naar de kan faa Varer, kan de faa dem solgt, uanset om de er mer eller mindre nødvendige, og det er jo ikke nogen særlig god Situation for at give los paa Bremserne. Endvidere er der Grund til at gøre opmærksom paa, at der ikke er Sandsynlighed for, at vor Eksport kan øges saa stærkt, at der kan blive betydeligt større Valutabeløb til Raadighed end det, vi hidtil har kunnet faa gennem vor Eksport. Der er ikke megen Chance for, at vi kan forøge Landbrugsproduktionen paa en saadan Maade, at det giver helt anderledes Indtægter end dem, vi i den seneste Tid har haft. Det betyder altsaa, at vi paa den ene Side har forholdsvis begrænsede Beløb at købe for i Udlandets Valuta, og paa den anden Side i vor hjemlige pengemæssige Stilling har en omtrent ubegrænset Købemulighed. Derfor vil det være fuldkommen ansvarsløst, om man gav Tilladelse til at importere, hvad man ønskede. Jeg tror heller ikke, at man kan forlade sig paa, at Købmandsinstinkt her kan erstatte det Overblik, som det bl. a. er Varedirektoratets Opgave at skaffe.

Nu er det ret sparsomme Oplysninger, vi har om den økonomiske Udvikling efter Krigen. Der er visse Import- og Eksporttal, men de siger ikke saa forfærdelig meget. Fra Maj til August blev der indført for 41 Mill. Kr. og udført for 167 Mill. Kr. Det er et pænt Udførselsoverskud. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, var der ligeledes et Udførselsoverskud fra September til November, medens man i December og Januar har indført for 92 Mill. Kr. og kun udført for 69 Mill. Kr. Her begynder altsaa det almindelige handelsmæssige Underskud. Men det er endvidere oplyst, at der siden December er givet Bevillinger paa 700 Mill. Kr. Det maa altsaa fortrinsvis gælde Varer, som endnu ikke er kommet hjem, men er bestilt og betalt. Det vilde have overordentlig stor Værdi for Tinget, om man kunde faa oplyst